

Udtalelsen om, at saafremt der ikke foretages visse Foranstaltninger, vil der kunne ske varig og ubodelig Skade for den danske Valuta, overhørig, man maa ved senere Overvejelser erindre, at vi har modtaget denne Henvendelse fra Valutacentralens Bestyrelse.

Jeg skal slutte med at anbefale, at vi vedtager Forslaget, som det foreligger vedtaget af det høje Folketing. Jeg tror, at man derved vil gavne Valutaen, og at man saa vil være i Overensstemmelse med Valgdagens Resultat, hvad jeg ikke tror, man skal kaste fuldstændig Vrag paa. Ingen kan nægte, at af de Foranstaltninger, her er omtalt, har netop Importreguleringen faaet Tilslutning rundt omkring paa Vælgermøderne og ved Valget den 11. April.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stævning): Jeg har ikke rigtig forstaaet Nødvendigheden af at holde saa lange Taler mod det foreliggende Lovforslag, som der er holdt, thi Stillingen er temmelig klar, og nogen egentlig Belysning af Aarsagen til, at man mener, at dette Lovforslag ikke bør gennemføres, kan ikke siges at være givet, i hvert Fald ikke mere i Dag end ved første Behandling. Jeg skal derfor, navnlig da Tiden er skredet saa langt frem, forsøge at fatte mig kort og undlade en udførlig Imødegaaelse af de mange Bemærkninger, der er faldet fra Ordførerne, da jeg ogsaa anser dette for mindre paa-krævet.

Der er gjort nogle Bemærkninger af saavel den konservative Ordfører som Venstres Ordfører angaaende den Henvendelse fra Valutacentralens Bestyrelse til Regeringen, som jeg i Gaar har refereret for Landstingsudvalget. I hvert Fald det konservative Medlems Bemærkninger opfattede jeg som en Bebrejdelse for, hvad der var sket. Hvis der skal rettes Bebrejdelser nogetsteds hen, tror jeg, man maa rette dem andetsteds hen, end det ærede Medlem synes at ville gøre det. Jeg har refereret denne Skrivelse for Landstingsudvalget og efter Aftale med Udvalget og dets Formand efterladt Skrivelsen i Udvalget, for at man kunde faa Lejlighed til at studere den nærmere, medens den højtærede Formand for Udvalget selv var af den Opfattelse, at det ikke var værd at faa den afskrevet og have noget Ansvar for at have Afskrifter liggende. Inden jeg havde faaet Skrivelsen tilbage, kom to Journalister fra den tidligere Regeringspresse og spurgte, hvad det var for forfærdelige Ting, jeg havde fortalt Landstingsudvalget, og om det forholdt sig

rigtigt. Og i Løbet af Eftermiddagen kom, ikke to, men tyve Journalister og spurgte mig om haarrejsende Ting, som var skildret af den ene eller den anden, altsaa Resultatet af min Henvendelse til Landstingsudvalget. Heraf fulgte, at jeg Kl. 10½ om Aftenen maatte bede alle Pressens Repræsentanter om at komme sammen for at faa Rede paa, hvad der virkelig var sket. Derefter er der truffet Aftale med Valutacentralens Bestyrelse om, at Skrivelsen offentliggøres i sin Helhed. Dette kunde naturligvis være gjort tidligere, men da Valutacentralens Bestyrelse havde sendt sin Skrivelse som en mere privat Skrivelse eller en Embedsskrivelse til Ministeren, fandt jeg paa dette Stadium, da jeg gik til Udvalget, ikke Anledning til andet end at give Udvalget de Meddelelser, som jeg mente, at det var naturligt, at det fik, inden Sagen kom til endelig Afgørelse her i Tinget. Jeg finder i og for sig ikke Grund til at rette Bebrejdelse mod nogen for det, der er foregaaet, men føler heller ingen Trang til at bære Bebrejdelser i den Anledning. Der er jo imidlertid ingen større Ulykke sket. Skrivelsen skulde før eller senere offentliggøres, og jeg ser derfor ikke, at der for saa vidt er sket i hvert Fald noget uopretteligt.

Om denne Skrivelse sagde, tror jeg, baade Ordføreren for de Konservative og Ordføreren for Venstre, i hvert Fald Venstres Ordfører, at den støttede ikke det foreliggende Forslag. Det er jo for saa vidt underordnet, hvad den i den Henseende gør, men det er da i hvert Fald utvivlsomt, at den siger, at man bør gennemføre Forslaget. Jeg skal tillade mig at citere, hvad der staar i Skrivelsen, og da den ærede Ordfører for de Konservative allerede har citeret visse Afsnit, tør jeg jo roligt citere andre, saa meget mere som Skrivelsen nu er tilstillet Offentligheden. Der staar, at man føler sig forpligtet til at henlede Opmærksomheden paa, at de for Tiden i Rigsdagen behandlede Planer om yderligere Foranstaltninger til Forbedring af den danske Kronens Værdi ikke vil kunne opgives eller udskydes paa ubestemt Tid, uden at der heraf maa antages at flyde varig Skade. Hvis dette ikke er en Støtte for dels det Lovforslag, der foreligger til Behandling her, dels det andet valuta-mæssige Forslag, der foreligger til Behandling i Folketinget, saa ved jeg ikke, hvad det overhovedet skal betyde. Men det er det selvfølgelig; derom nærer jeg for min Del efter de Samtaler, jeg har haft med Valutacentralens Bestyrelse, ikke den aller-